

KRYNICA

Dwatydniowaja sialanskaja hazeta.

Adres Red. i Adm.: Wilnia, Zawalnaja 7.
Redakcyja adčyniena ad 9 ranicy da 6 wieč.

„KRYNICA“ kaštuje na hod 6.500.000,
asobny numar 250.000 p. m.

Wialikaja sprawa.

Wialikaj sprawaj treba nazwać mnohaje, što robicca ũ Radawaj Bielarusi. Biazumoŭna wialikaj sprawaj jość tam Bielaruški Uniwersytet u Miensku, bielaruski teatr tam-ža, sietka bielaruskich škol u Mienščynie i mnoha što inšaje.

Ale nie ab hetym majem namier pisać ciapier. Da apošniaha času radawuju (sawieckuju) Bielaruś stanawili tolki pawiety Mienskaj hub. Niadaŭna stała wiedamym usiamu świetu ab dałučeŭni da radawaj (Mienskaj) Bielarusi blizu ũsich bielaruskich ziamiel. Dałučana da Mienska Mahiloŭščyna i Wiciebščyna. Astalisia da swajho centru niedałučany tolki bielaruskija častki Smalensščyny. Takim čynam bielaruskija zemli, lažačyja na toj bok polskaj hranicy, ũstanoulenaj Ryžskim miram, zlučany u wadnu radawuju (sawieckuju) Bielaruś. Z usiej hetaj bielaruskaj ziamli maje adbycca nadzwyčajny žjezd pradstaŭnikaŭ ad usich bielaruskich radaŭ (sawietaŭ), z metaj wyrašeŭnia mnohich spraŭ, datyčačych kirawaŭnia Bielarusiaj.

Budawaŭnie Bielarusi, jak bačym, z Mienskaha kutka, pieraniesiena blizu na ũsiu Uschodniuju Bielaruś.

Ani na minutu nie zamykajem wačej na pieraškody ũ hetaj wialikaj sprawie z boku mnohich rasiejcaŭ, prywykšych za čas panawaŭnia caroŭ, bielaruskija zemli ličyć rasiejskimi, a takža i z boku abmaska-

lonych bielarusau. Lepšyja syny Bielarusi ũ budaŭnictwie swajej Bačkaŭščyny buduć mieć dziela hetaha ciažkoje zadaŭnie. U hetaj wialikaj sprawie mohuć spatkać ich niešpadzieŭki, ab jakich im i nia snicca.

Nie zabaŭlajučysia adnak u prarocctwy, žwierniemo našu ũwahu na wažnaść abjednaŭnia Uschodniaj Bielarusi.

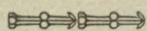
Fakt spałučeŭnia Uschodniaj Bielarusi pradusim maje wialikaje značeŭnie **palityčnaje**. Bielaruś palityčna daloka na zadzie astalašia ad swaich susjedziaŭ: Litwy, Łatwii i inš., i mała skarystała z wajny i rasiejskaj rewalucyi, bo na jaje hołas świet nie zwaročwaŭ uwahi miž inšym i dziela toho, što Bielaruś nie zachapiła ũ swaje ũłasnyja ruki ani kusočka swajej ũłasnej ziamli, dzie-b maħła nazwać siabie poŭnapraŭnym haspadarom. Usiudy byli čužyncy. Kala Mienska, praŭda, bytcam była Bielaruś, dy heta niešta bylo tak małoje i niesamadzelnaje, što palityčnaha značeŭnia mieła nia mnoha. U sučasny mament sprawa heta wyhladaje inakš. Uschodniaja Bielaruś ciapier stanowić etnohraficnuju cełaść, stanowić radawuju dziaŭstawu, sfederawanuju z takoj-ža Rasiejaj.

Mnoha jość takža dadatnych staron dla Bielarusi z hetaha abjednaŭnia i z boku ekanamičnaha. Bielaruskim radam, bielaruskaj intelihiencyi na abjednanych ziamlach Bielarusi buduće jašniej widać, jak pakirawać haspadarkaj, kab bylo najbołš karyści dla kraju. Ciapier moža začacca palepšaŭnie haspadarki rolnaj, a takža moža pačacca i fabryčnaja bielarusk. pramysłowaść.

Aprača hetaha z abjednańnia Uschodniaj Biełarusi niamala moža skarystać i **biełaruskaja kultura**. Ciapier biełaruskaja szkoła z wuzkich ramak Mienščyny pawoli pašyrycca na ũsiu Uschodniuju Biełaruś, uzbudzić chutka świedamaś dahetul niaświedamaha biełarusa i pakliča da žyćcia, da tworčaj pracy nowyja narodnyja siły; biełaruskaja intelihiencyja, majučy prad sáboj abjednanyja biełaruskija ziemi, lahčej budzić bačyc kulturnyja patreby swajho narodu.

Praŭda, jak my ũžo skazali, praca i pry hetych krychu lepšych warunkach, praca na biełaruskaj niwie z usich bakoŭ budzie ciażkaj niaźmierna; usie warożyja da białaruskaści siły wystupiac z usiej siłaj, dy-j historyja dalejšaja ab adnosinach Rasiei da Biełarusi išče, zdajecca, nie skazała swajho apošniaha słowa, adnak, fakt abjednańnia Uschodniaj Biełarusi, abo lepš skazać — stwareńnie Biełarusi, jak dziaŕżawy — maje značeńnie wialikaje, značeńnie histaryčnaje. Chočby historyja pryniesła nam i niawiedama jakija nie spadzieŭki, niawiedama jak ciażkija časiny, fakt istnawańnia Biełarusi, jak dziaŕżawy, naśledki z hetaha sa staronak tej-ža historyi ũžo wymazany nia budú. A heta takža reč nie małaja.

Ad. St-ič.



Pisma z Čechasławakii.

(Praciah, hl. Nr 2 „Krynicy“.)

PRAHA, ũ m-cy studzieni 1924 h.

Pieraważnuju častku biełarusau u Čechasławakii stanowiąc studenstwa, jakoje ściahiwałasia siudy ũ rožnyja časy, z rožnych miesc, ale z adnej metaj: znajści pryypnak ad nialudzka z im abchodžańnia taje ci inšaje čužoje ũłady na Bačkaŭščynie i dabicca mahčymaści ũ spakoi dakončyc pačatyja nawuki. Niekatoryja z studentau byli tut jašče za časaŭ suświetnaje wajny, pa skončańni jakoj lik studenstwa pawialičywaŭsia stupianiowa, dziakujučy nacyjanalnamu aświe-damleńniu raściarušanaj pa ũsiamu świetu našaj emigracyjnaj intelihiencyi. Hetak u pieršych radach arhanizawanaha biełaruskaha studenstwa ũ Prazie my bačymo adzinki prajšoŭšyja ciarnisty ślach Krym Kantantynopal—Baŭharyja, bačymo tych, naža! niamnohich, što patrapili pracawać dla swajho narodu i pa-

NA ŚMIERĆ KOLLEKI KS. Z. JAKUCIA.

O, Bracie moj u doli i niadoli!
Pawieryš ja, što loh ty u mahiłu,
Bo-ż sumna tak stahnaŭ twój duch ad boli,
Što twój narod zhubiŭ ajčynu miłu...
Tak wieryš ty, što čas swabody pryjdzie,
Duch boży ũwyś narod z pračmy padojmie,
Niačystaha addaśc nawiek ahidzie,
Nas zoram dabraty adwiečnaje abojmie —
Lubiŭ narod ty, Bracie, sercam cełym
i zrazumieŭ jaho biadu duchowu;
Wučyš jaho, ad horačy zbaleły,
Kab umirać i žyc zaŭsiody byŭ hatowy.

Ty adyšoŭ, zhareŭšy jak afiara,
Za naš narod,—za wiečnuju ideju
Jaho duży: pražyci nie jak mara
Na świecie bied, a mieć nadzieju
Zdabyć toj znič z hrudziej samoha

[Boha,

Što ščaćie daśc żywomu čaławieku...
Ach, ciażkaja tudy, Bratok, daroha,—
Choć značana nam Bożańkaj

[spradwieku.

Ahoń ty nios i świetacem byŭ zornym,
Hareŭ płamienna celaju istotaj,—
Prad Boham byŭ i kwoły i pakorny,
Ludziom służyŭ z anielskaju achwotaj.
O, budź ščaćliŭ!.. bo ty żywieś—ja wieru,
Choć pad dziarnom hałoŭka supaćyla...
I ja sabie mahiłu ũžo admieru,
Ach, bo mianie zniamoha asiliła.

Kaz. Swajak.

siarod jaho być da apošniaj mahčymaści i pakinuli pla-coŭku, kali ũžo widzielisia być asočanymi zusiul i kruhom... Naapoški prychoďzić likam najbolšaja ka-tehoryja biełaruskaha studenstwa, heta taja zwyčaj-niejšaja naša wiaskowaja moładź (rodam pieraważna z Zachodniej Biełarusi), što ni za jakuju canu na szko-łu ũ Bačkaŭščynie pryniataj być nia moža, bo... jana — moładź mużyckaja, sialanskaja, *biełaruskaja*. Mo-ładź heta z palitykaj nia majučaja časta ničoha supol-naha, jana ũsio-ż dastupu da wyžejšaj školy nia ma-je, bo... śmieje ũ „20-m wieku pastupu i samaazna-čeńnia“ pryznacca da taho narodu, z jakoha zapraŭdy wyjšła. Hetaj najzdarawiejšaj mo' masie pa skončańni školy siaredniej byli i jośc dwa tolki wychady: šukać mahčymaści dakončyc pačataje za ũsiakuju canu (zdarouja i nawiet žyćcia), abo, złamanaj ducham, paddacca hrubamu nasilstwu „mocnych świetu he-taha“... Adno jośc horš druhoha.

Zapraŭdy, zdarowaja tolki dušoj i ciełam moładź moža z mużstwam znasić takija duchowyja i cialesny-ja trudy, jak ich znosić sučasnaje nam biełaruskaje studenstwa. Biaz hraša za dušoj, u hoładzie i choła-

Slacham abjednańnia.

Musić koźnamu wiedama bańnia, jak umirajučy bačka paklikaŭ da siabie swaich dziaciej, daŭ im wienik i zahadaŭ, kab złamali jaho, adnak skolki dziecina mučylisia — wienika nie złamali. Tady bačka zahadaŭ, kab łamali dubcy i — wienika nia stała. „Woś-ža“, skazaŭ bačka, „kali ũsie budziecie trymacca razam — nihto was nie złamaje, nie asilić, a nia budziecie trymacca razam, to was asilać tak lohka, jak wy pałamali dubcy“.

Pra hetu bańniu treba pamiatawać koźnamu biełaruskamu sielaninu, ci rabotniku ũ swajej ciazkaj pracy na kawałak chleba, dy jašče bolš u swajej ciazkaj baraćbie za narodnaje adradžeńnie i wyzwaleńnie. U tych staronkach, dzie rabotniki, dy parabki dobra arhanizawany ũ swaje profesyjonalnija sajuzy, jany adwajawali sabie i waśmihadzinny pracoŭny dzień i palepšańnie swajej doli.

Sialanie — heta asnowa Bielaruskaha Narodu. Kali biełaruskija sialanie ũ niawoli — to heta znača, što ũwieś narod u niawoli. Wyzwalić sialan — znača wyzwalić Bielaruski Narod. Dzieła hetaha patreba, kab biełaruskija sialanie raspardźalisia ũsim dabrom, jakoje jość na biełaruskaj ziamli, bo toj wolny, chto maje sposaby da žyćcia ũ swaich rukach.

Dajsci da hetaha moža sialanstwa tolki darohaj arhanizacyi. U nas blizu niama nijakich sialanskich profesyjonalnych arhanizacyjaŭ, heta takich arhanizacyjaŭ, jakija abjednywajuć ludziej adnolkawaj pracy. Istnujuć sajuzy rabotnikaŭ, sajuzy wučycialoŭ, sajuzy kapitalistaŭ i panoŭ, bo koźny wiedaje, što supolna lahčej baranicca. I woś nam treba zakładać sajuzy, jakija-b abjednali ũsio naša pracoŭnaje sialanstwa i parabkoŭ, jakija pracujuć pa dvaroch, kab wiaści baraćbu z panskim zasillem, kab hetyja sajuzy mahli umaŭlaccia ab padzionnaj płacie, abo baranić sprawy parabkaŭ, jakich kryŭdziać i wykarystawajuć pany.

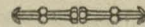
Treba dastać sielaninu sienakosu, bo časta swajho nie chapaje, idzie da pana, a toj kaža, chočaš, dyk na piaty płast, tymčasam druhi prychodzić, dy hodzicca ũžo i na šosty, a niaraz i na siomy, a panu hetaha tolki i patreba. A woś kab byŭ arhanizawany sialanski sajuz, dyk nie ũhawarywaŭsia b koźny pasobku, dy nia zbiwaŭ by adzin druhomu canu i nie abiasceniwaŭ by i tak biazmierna ciazkaju pracu sielenina, a ũmowiŭsia b sajuz, jaki-by stajaŭ za sialan, a pan by ničoha nia moh zrabieć, bo sam usiaho ni pakosić, ani paźnie, dyk i musiŭ by zhadzicca, bo mieŭ by sprawu nie z biaz aronnym sielaninam, a z arhanizawanaj siłaj — Sialanskim Sajuzam.

Woś praz heta spynajajecca pawoli niatolki konkurencyja pracoŭnych ruk, ale i ũsialakaja niapraŭda, jakaja robicca sielaninu. Ale patreba świadomaść hetaha jednańnia i zlučeńnia, bo tolki świadomaść, što ũsie za adnaho, a adzin za ũsich, moža stwaryć hetaki mocny sajuz, jaki nia tolki zmoža abaranić arhanizawany pracoŭny lud, ale budzie dychtawać swajŭ wolu, jak naprykład swaim siabram, kolki brać ad kapy snapoŭ za žniwo, a panu — skolki jon pawinien płacić.

Kali treba kupić jakuju mašynu, jak naprykład małatarniu, dyk supolnymi siłami zaŭsiody lahčej, bo tut wystupaje nie adzin čaławiek, a cełaja hramada arhanizawanaja ũ Sialanski Sajuz, dy zaŭsiody lahčej baranicca supolnymi siłami, čym koźnamu pasobku.

Dyk ciapier zadańniem našaha sialanstwa zjaŭlajecca jak najbolšaje arhanizawańnie, kab baranić swaje interesy, dzieła hetaha ũ koźnaj wioscy, ũ koźnym siale treba, kab paŭstała arhanizacyja Sialanska-ha Sajuzu.

Franuk Markotny.



dzie jana prachodzić sotni kilometraŭ, kab tolki a tolki dasiahnuć swaje mety. Chto bačyŭ hetych pramokšych, abdziortych, źziabłych, zhaładaŭšych, ludzki wobraz zhubiŭšych, a adnak ludzkich-ža istot, — toj nia zbudziecca z żywoj pamiaci abraza hetaha nawieki. I hetaja żywaja ludzkaja fala, poŭnaja enerhii i wiery, zaplaŭliwajučy siańnia ũwieś cywilizawany świet, nia minaje i Prahę. Z pačatkam školnaha hodu niama taho dnia amal, kab nia prybyŭ adzin nowy wykidyš z swajej rodnaj bačkaŭšczy ny. Koźny z ich niasie zapiokšujusia bol i nienawiść da ździeku, a razam z tym niasie świetu żywoje świadectwa biazpraŭja i hłumu, pad jakim żyć musić i ciarpieć Bielaruski Narod. Hetkaje uciakańnie z swaich rodných kutoŭ maje biazumoŭna blahi swoj bok u tym, što ahałočwaje rodny kraj z intelihientnych sił. Ale žywišča heta jość tolki pierachodnaje. Z usich uniwersyteckich centraŭ dachodziać wiestki, što tam užo jość paważny lik biełaruskaha studenstwa, stajacaha biezpa redna pierad skončańniem nawuk. Usich ich jość najharačejšym žałańniem, kab chutčej pieranieści ũsie swaje nawukowaja daznańni na swaju-ž biełaruskaju niwu.

Hetkim čynam papoŭnicca i aświeżwcca adrazu praciareblany kadr pierapracawanych našych prawadyroŭ... Ale ž darujcie, što tak adyjšoŭ ad asnoŭnaj dumki.

Fala abiazdolenaha, z ułasnych elementarnych prawoŭ biełaruskaha studenstwa zaplaŭlaje, kažu, ceły cywilizawany świet... Tak! I mylicca toj wielmi, chto spekulujučy na našaj biełaruskaj nieświadomaści, choča niedapuščeńniem biełaruskaj moładzi ũ wyšejšyja školy, zakuć Narod Bielaruski ũ kajdany ćmy i niawoli. Niel Chto hetak siańnia jšče niehdzie dumaje, toj chaj znaje, što ništo ũ świcie nie reklamuje j šyryć tak dumki biełaruskaje, jak hetaja fizyčna i duchowa hałodnaja fala biełaruskaj emihracyji.

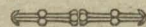
Karty historyi ũžo tak złažylisia, što najbolš mnohaludnym centram biełaruskaje studenskaje emihracyji stałasia dziarżawa dwuch, najbolš na zachad wysunutych sławianskich narodaŭ — čechaŭ i sława-kaŭ. Narody hetyja sami pierazyjšyja jarmę niawoli niemieckaj i madziarskaj, prajawili najbolš zrozumieńnia dla našych życiowych patreb. I jany, jak i my biełarusy dahetul, wiakami cełymi byli tolki pasynkami čužych waładaroŭ na swajej rodnaj ziamielcy. Ale

„CIAREŠKA“.

- I. Hej, Ciareška,*) chachu-chachu!
 A što ū ciabie ū miachu, ū miachu?
 Ihołački, šczyhołački,
 Cukierački, papierački.
 Jak ja była maładaja,
 Swajho dzieda lubiła ja.
 A ciapier ja ūžo staraja,
 Jamu durniu nia miłaja.
 U karčmie siadzić, noč cełu pieć,
 Mianie staru dzień ceły bjeć:
 Kości traščać: treš-treš, trach-trach,
 A jon tańčeć umach-umach.
 Kab tabie, dzied, Boh dolu daŭ!
 Kab ty mianie skarej schawaŭ.
 A dzied babu tapić wiadzieć,
 Ale baba kryčyć, nia jdzieć.
- II. A Ciareška chachu chachu!
 A što ū ciabie ū miachu ū miachu?
 U mianie jość, jość dziewańki;
 U mianie jość—małodańki.
 Hej, piekna ja, rumianaja!
 Rusa-kasa, hej, rezwa ja.
 A chto mianie lubić budzie,
 Ščaście sabie toj zdabudzie.
- Lubiła ja, hej, adnaho,
 Uziali jaho dyj biednaho,
 U šynali zakutali,
 U niejki muštry sputali.
 Uziała druhoha lepšaha,
 A toj druhi susim błahi:
 Na mianie jon, jon nie hladzić,
 Tolki burčyć, burčyć, hudzić:

*) Hetak zawiecca biełaruskaja narodnaja hulnia, padčas jakoj pijaćca źmiešćanaja tuć pieśnia. Słowy zapisaŭ Wincuk Adwažny ū hminie Łužki, Dzisienskaha paw. (Red.)

- „Hej, dzieŭka ty, hej mileńka,
 Ci jość u ciabie karowańka,
 A skolki hrošaj, dy šwiniej,
 Awiečak skolki, dy husiej?“
- III. Hej, Ciareška, chachu chachu!
 A što ū ciabie ū miachu, ū miachu?
 Hej chłopczy tut zdarowyja,
 Sorak hadoŭ, małodyja...
 Siadzić, siadzić, a pašla dreń,
 Abroszy mocham, jak toj pień.
 Łysina wialika, jak toj plech;
 Mnie hora z im, a ludziam śmiech.
 Hej, chłopczy, dościć nas manić,
 Ciarešku budziem woś žanić:
 I budziem żyć z taboj na wiek —
 Ja żonka, ty moj čaławiek.
 Ja za starcha nie pajdu,
 Ja lepiej skoknu u wadu.
 Takoje hora harawać, —
 Pajdu ja lepiej żabrawać.
 Hej, Ciareška chachu-chachu!.



AB HASPADARCY.

Pajeńnie żywioly. Časta husta zjaŭlajecca pytańnie, kali najlepš pać żywioly: prad karmleńniem, kormiačy, ci ūreście pašla karmleńnia. Daznanyja haspadary doŭha j šmat ab hetym dumali, prabawali i ūreści pryjšli da pierakanańnia, što najlepš pać żywioly čėwierć, a to j celuju hadzinu pašla karmleńnia. Hetak rehularna pojenaja żywioly nikoli nia smahnie i bywaje zaŭsiohdy žyrkoj. Pać treba čystaj i nia zusiom ściudzionaj wadoj. Warta ūwahi toje, što i kali padajecca dojmym karowam poļa z wotrubami, ci kuchannyja adpalki i h. d. usio roŭna raz prynamsia ū dzień musić dastawać żywioly da pićcia čystuju, świežu u wadu. Dia jaławak najlepšym poļam jość čystaja wada.

byli jany bliżej cywilizawanaha świetu i tamu dumka adradžeńnia z wolnaha zachadu pranikła da ich chutčej. A chutčej pranikła, chutčej i pryniaťasia. Znajšli-sia miż swaimi ludzi wialikaha rozumu, taktu. ūyrokaha dalokahladu, jakija hetu dumku pieraniaŭšy, dalej jaje razwiwali aź pakul nie zapalili ū swaim narodzie ūwiaty pażar usienarodnaha nacyjanalnaha adradžeńnia.

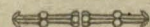
Pieršyja pačynalniki hetaje sprawy byli ūwiata pierakanany, što wuzysk ichnaha narodu nia pierastanie datul, pakul narod sam nie apomnicca i nia woźmie haspadarku ū swaje-ž ruki. Zrozumieli heta adzinki, ale narod u swajej masie spaŭ iašće hlybokim snom. Treba było jaho budzić. Praca nia lohka, a ūprašćiaťsia tym, što samiż waładary formami swajho ūładańnia niachočki ūspiaćyja masy zbudzili. Tyja-ž pačynalniki rozumiejućy, što niama dabrabytu haspadarčaha biez adradžeńnia nacyjanalnaha i što heta apošniaje jość pieršym warunkam usienarodnaha dabrabytu, — pačali ad jaho ž.

Narod byŭ biedny, bo akradzien swaimi „apia-kunami“ i nia moh jak śled spraułacca z zadaćami

dnia z-zaniastaćy materjalnych sredstwaŭ. Prabudźanaje paćućcio swajho nacyjanalnaha dastoinstwa i pašany dla jaho byli macniejšymi čymsi nadarajućyjasia pieraškody charakteru materjalnaha. A ošniya byli pieramożany ūlacham arhanizacyi haspadarskich supa-łak, jakija ū chutkim čacie pakryli calusieńki kraj hustoj sieťkaj. Hetyja supałki — woś taja sapraŭdnaja moc, taja siła nowaadradźajućahasia narodu, što po-bać z pracaj kulturna prašwietnaj dawiała narod swoj na takuju wyš niu haspadarčaj i kulturnaj wahi, što siańniašniaja, likam tak niaznačnaja (13 mil. razam z niemcami, madziarami, pačkarpackimi rusinami i h. d.) Čecho sławackaja dziaŭawa kiruje żyćciom usiaje centralnaje Eŭropy.

Na hetulki jość zdolny kożny narod padniać swoj dabrabyt, kali jon zrazumieje wahu swajho nacyjanalnaha adradžeńnia!

Student-biełarus.

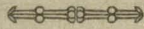


Kali j čym karmić kurej i inš.? Ranicaj: miahki korm majućy u sabie šmat białkoŭ i żyraŭ. Musić być mierna ciopłym. Prad zmuromkam dajecca suchoje ziernia. Kormicca tak dzieła taho, kab ranicaj spaży ty korm zrazu pieraišoŭ z walla ŭ żywot. Ziernie ŭ uwiečary astaniecca ŭ walli. Straŭliwajućyja orhany bywajuć zmušany pracawać i ŭ nočy i ahrawać cieła. Dzieła hetaha radzicca pry zołkaj pahodzie bolš dawac ziernia jak kormu miahkaha.

Hublańnie jajkaŭ. Jość u haspadarcy rečaj bolš jak zwyčajnaj, što kuryca ni z siaho ni z taho pačynaje hublać jajki. Starannaj haspadyćcy niaraz kaštuje mnoha chłopatu wysačyć takuju kurycu. A tymčasam heta zrabieć možna „jak ha“ i to woś jak: zławic ranicaj takuju padazronnuju kurycu i... (tolki-ż nie śmiaćciesia duža ciotki) nasypaŭšy ŭ miejsca, hdzie znachodzicca jajko ščypačku soli, puścić na wolu. Sol pačynaje „hryźci“ a kuryca dumajućy, što zhiasie jajko. spiašajecca da swajho tajnaha hniazda zusiom nie zwazajućy na toje, ci jaje čto sočyć. Kuryca siedzić u takim wypadku na hniaździe aź pakul sol nia pierastanie hryźci.

Żyta d'a koniaŭ možna dawac dzienna kala 1-3 kilohramaŭ (2¹/₂ 7¹/₂ funtaŭ) na štuku. Dajecca żyta abo krupna p'eramołataje (šratawanaje) z siečkaj, abo waranaje i tahdy moža dawacca cełym.

Kawaloŭ A.



Z Biełaruskaj wioski.

w. Šutawičy, Ašmianskaha paw. Naša wioska, jak užo psalasia, znachodziłasia cely čas u rasiejskaniemieckaj a pašla polska bałšawickaj kałatni, la samaj pazycyi. Jak wiedama, wajna wielmi wialikija pakinuła pašla siabie pašledki: papaliła, paruńawała ŭsie budoŭli, paryła ziamlu, jakaja ciapier lażyć pazarastaŭšy kustami bez karyści. Ludziam, majućym koni, ŭdałasia ŭzarać niekatoryja kawałki ziamli, kab mieć mahčymaść zasiejać zbożža i hetym zabiazpiečyć kusok chleba na żyćcio. Niekatoryja harujuć bez kaniej. Horkaj ich doli pamahajuć sialanie bolš zamažniejšyja. I tak dajuć sabie radu.

Što datyčyć šwiadomaść sialan u sprawie biełaruskaje, dyk z hetym dobra. Pačynajuć užo rozumieć, što na janalnaść i što relihija, što ci prawastaŭnyja, ci kataliki, jany ŭsie biełarusy. Najbolš wyklikali šwiadomaść sialan — wybary pasłoŭ u Sojm. Sialanie užo wiedajuć i ciešacca, što padaŭšy hałasy za swaich biełaruskich pasłoŭ nie prajhrali, što pasły wybranyja imi ciapier dobra baronać intaresy bieł. sialan i biełaruskuju sprawu. Na žal jość i takija, što kidali i Nr 1, (ličačy, što jaho nawiet i Papieź pašwienciŭ). Woś jakaja sprawa, woś dzie wykazałasia ciamnata i niašwiedamaść ciapier hetyja ludzi nia majuć što hawaryć. Paznali swaju pamylku i škadujuć wielmi, što nia kidali za swoj Nr 16. Ale ničoha! Na druhi raz buduć rozumniešyja.

Z našaje wioski jość wojt na hmīnu Smarhoni, jaki wielmi hanarowy i dziare nos u haru, musić u im muchi maje. Majeć jon wintoŭku, z jakoj časta razjaždza pa wioskach i bab pužajeć strelam, čym

choča pakazać swaju „moc“ i swaju durnotu ŭ haławie. Ahałam kažućy, jon ludziam nie padabajecca. Na jaho hatujuć roznyja prytyki na čas, kali jaho skidać buduć.

U sprawie šutaŭskaj moładzi možna skazać, što zamnoha hulajeć, nie zwazajućy na ŭbytki i straty. Wielmi dobra, što harełka padaražła, da jakoj dla chłapcoŭ niama prystupu. Prynamsia ciapier zachowywajecca spakoj i paradak na wiečarynie.

Pažadana-b było, kab šutaŭskaja moładź była prykładam dla druhich wiosak spraŭlajućy wiečaryny, na jakich čytališab biełaruskija hazety i roznyja karysnyja kniżki z bieł. literatury, spiwališab bieł. pieśni i inš., što pryniało b paciechu dla Bačkaŭšczy ny i karyść dla siabie samych

Tutejšy.

Łyntupy, Šwianc. paw. Niejak zahłochła ŭ nas usialakaja praca biełaruskaja za apošni čas. Što hetamu za pryčyna, čto jaho wiedaje. Pierš bywała dyk ab tym tolki i hutaryli našv sialanie, jak heta zrabieć toje dy druhoje, zlamli prydbać, swajŭ škołu zdabyć, dy mała čaho A siahońnia. Usio niejak za mierła. Dy j jak inakš, kali ŭsie „lejcy“ żyćcia nam ciapier paadbirali, panaechaŭšyja čto wiedaje skul i pa što roznyja čuźniki čynoŭniki, niedawuki — wučyciali i ceł ja chmara roznych inšych. Kamieniam kiń — lučyš u troicu: pan, palicjant, syščyk, a zładziei karoŭ z chlawa ŭ biely dzień wywodziać. Hulajuć zładziei, hulaje i „trojca“. Aboje raboje.

Padatkami dyk nas užo musić zaduŭšyć chočać. I što my tutejšyja sialanie winny, što Skarbu ŭ Waršawie nie chapaje hrošy? jak na „asadnictwa“ na našaj ža ziamlicy dawac mi ijardy, dyk u nas nia pytajucca, a jak nie staje, dyk užo im i dawaj, kab za nieki čas nowym transpartam abdarawać nas uznoŭ asadnikami. Dy j naahuł apiakujucca nami j pamiatujuć tolki tahdy, kali pa padatki pryjaždzajuć. Płacić musić koźny i bahaty i biedny, j biełarus, i lićwin, i žyd. A jak z niečym da hetych panoŭ pajści, dyk bez načepki „palak“, „polski“ i nie padchadzi. A padojdziesz... kukiš dastanieš i z tym wiernišsia.

Adnym słowam, dojać nas, jak „Ickawu kazu“, a my... pakul „mekajem“ tolki (pierš i hetaha bałalisia).

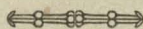
H zety našy usiož siudy traplajuć, choć nia koźny nuinar. Čytajemo ich i ŭ ich tolki znachodzimo sabie padporu. Prychodziasz siudy jak „Zmahajńnie“ tak i „Krynica“. Abiedzwie jany našy, tolki woś „Zmahajńnie“ časta zrazumieć nialohka.

M. i Š. sialanie z pad Łyntup.

Žodziški, Šwiancianskaha paw. Kali užo pačali pišać pra most, to i ja štoniebudź napišu. Sprawa z Žodzišnym mostam ciapier staić dawoli drenna, ale heta nie pa winie žodzišnych ludziej. Žodziški daŭno užo staralisia u Šwiancianach, kab dostać padmohu na budowu masta, ale nijakaj padmohi nie atrymali, a swaimi siłami, pry swaich „inżynierach“ zbudawać dobry most, usiaki wiedaje, što wielmi trudna. Žodziškam most nadta patrebny, bo za Wialloju paša dla bydła i šmat pola. Pierad wajnoju chadziŭ parom, ale na paromi ani bydła nia pierawiazieš, ani waza z dabrom, abo drawami, dyk pašla wajny ludzi nawučylisia budawać most, i budawali jaho užo treci hod. Praŭda, što budaŭničyja lubili zahlanuć u butel-

ku, to i most wychodziu trocha pjanawaty, ale usioz stajau nawiet pry wialikaj wadzie. Na licha sioleta z wosieni pasła wialikaja kryha bierażnica, sarwała adno prasła, dyk ludzi musieli razabrać uwiēs i čakać pakul Wialla zamierźnie. U Rymšyniatach budujuć most, a ũ nas jašče nie, i niawiedama kali buduć budawać. Kažuć, što tam doroha „państwowa“, a ũ nas „wojewudzka“, dyk zatym tam skarej. A ty dziedka čakaj letka — žodziszny čaławieča, pakul tabie dabradziei most zbudujuć. Nie, musić z našaha čakańnia ničoha nia wyjdzieć i na wiasnu iznoŭ treba budzie samym most budawać. Ciapier užo spadziajomsia, što most nia budzie taki pjany, bo wodka strašna darahaja i ludzi trocha parazumnieli.

Taksama Žodziszny.



Z Uschodniaj Biełarusi.

Raskopki ũ Barysaŭskim pawiecie. 16 studzienia 1924 hodu adbyŭsia schod Instytutu Biełaruskaje Kultury. Razhladali sprawazdačy archeoloha Laŭdanskaha ab зробlenych im ũ žniŭni — wieraśni 1923 hodu archeolohičnych raskopkach u Barysaŭskim pawiecie.

Hr. Laŭlanski na praciahu 2-ch tydniaŭ raskapaŭ da 6 kurhanaŭ, zrabiu došledy adnaho zamčyšča i adkryŭ adno haradzišča.

„Rodnaje Słowa“. Pad takim zahałoŭkam nia-daŭna nadrukawana pieršaia knižka pasła lamentara. Knižku ulażyu hram. Niekrašewič.

Kursy biełarusaznaŭstwa. Z 2-ha studzienia u Miensku adbylisia karotkaterminowyja kursy dla pracouńnikaŭ ašwiety Uschodniaj Biełarusi. Na kursy pryjechała 38 nastauńnikaŭ: ad Wiciebščyny — 20 čał., Homiełščyny — 9 čał., Smaleńščyny — 8 čał. i adzin z Miensku.

Na kursach słuhačy bolš za usio cikawilisia biełaruskaj literaturaj i mowaj. Usim wielmi žadałasia chutčej nawučycca pisać pa biełarusku.

Nowyja knihi ab Biełarusi praf. A. Sapunowa. Aprača mnohich knih ab Biełarusi, napisanych dańniej, praf. Sapunoŭ maje ciapier hatowyja da druku takija knihi:

1. „Istoryja Wiciebska“ č. I, (kala 10 12 drukawanych arkušaŭ). Da rukapisi pryložany plany, widy, patrety i archeohrafičnyja zdymki sa staradaŭnych hramataŭ.

2. „Hiersikie i Kukonos — Połockije udzielnije kniaźestwa na bierehach Zap. Dwiny“, (kala 2 druk. arkušaŭ).

3. „Kratkaja charaktieryscika biełarusa“.

4. „Čto takaje Biełarusija?“

5. „Očerok Wiciebskoj hubiernii w jesciestwiennosti-istoričeskom otnošení“.

6. „Piscowyje knihi XVII w., kasajuščejesia raznych miest nyn. Wiciebskoj hub., a imiennie: Wieliža, Niewiela, Siebieža, Ušwiata i Ozierišča“.

7. „Pamiatniki štariny Wiciebskoj hub“.

Usie hetyja knihi napisany pa rasijsku. Biełarusy majuć ich pierakłaćci na mowu biełaruskuju i nadrukawać.

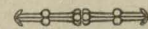
Z Sojmu.

Zakon ab wajskej službie. U prošłym tydni Sojm pryniaŭ zakon ab wajskej službie. Pawodle hetaha zakonu wajskej služba budzie trywać 2 hady dla piachoty, 2 hady i 1 mesiac dla kawaleryi i artileryi.

Biełarusy i Ukraincy damahalisia, kab služba trywała tolki 6 mesiacau i kab adbywała u swaim krai.

Biełaruskaja Wučycielskaja Seminarija. Budżetnaja (što razhladaje prychoď i raschoď hasudarstwa) komisija Sojmu na zasiadańni swaim 28-ha studzienia začwardziła prapazyciju pasła Taraškiewiča ab załadzinach Biełaruskaje Wučycielskaje Seminarij.

Ciapier astajecca čakać pastanowy usiaho Sojmu. **U abaronie Litoŭcaŭ.** Pasoł Wendziaholski u Sojmie zlażyu wniosak prociŭ prašledawańnia Pałakami litoŭskaj škoły. Wniosku hetaha nie padtrymali: usie prawyja i centr.



Z žyćcia ukrajskich biežancaŭ u Prazie.

Tydzień ukrajskich wysokich škol skončyŭsia dnia 23 studzienia h. h. uračystym schodam, u jakim uziali učasćie pradstauńniki českej i ukrajskaj profesury, česka, ukrajska, biełaruskaha i hruzińska stud. nstwa i šyrejšaha hramadzianstwa. Pa ũstupnym słowie Prof. Dr. Horbačeŭskaha rektara Ukrajskaha Uniwersytetu ũ Prazie, jarka zabrazawaŭ sučasny stan ukrajskaha wysokaha školnictwa Dr. Bočkowšy. Chor pad kiraŭnictwam wiadamaha rehienta Raščahiŭskaha prapijau niekulki pryhožych ščadrowak, dzieci, siroty pa achwiarach wajny, pradklamawali pieknyja ũryŭki z nowaj ukrajskaj paezii, Muzykalnaje Ukr. T-wa „Trymbita“ wykanała niekulki numaroŭ narodnaj muzyki, a dobryja skakunny pakazali swajo ũmieńnie zapraŭdy mastackim wykanańciem nacyjonalnych ukrajskich skokaŭ jak „Hopak“, „Kaťomyka“. Wielmi cikawaje było salowaje wykanańnie „Kazaka“ 8-mi hadowym čłapčukom sirotaj, jaki zapraŭdy zachapiu dziwam usich prysutnych. Pasła hetaha ũ tawaryskich hutarkach i hulniach prawiali prysutnyja hety wiečar aź za poŭnać.

K.

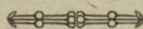
Z ČESKAJ HAZETY.

Achwiary sušwietnaj wajny jość wializarnyja, jak heta dawiedywjemošia z statyścičnych danych. Usiaho wajawała 66 milionaŭ sałdat, z jakich Rasieja mieła 15 mil., Niamieččyna 11 mil., Anhlia kala 10 mil., Francyja 9 mil., Aŭstra Wenhryja 9 mil., Italija 5 milj., inš dziaržawy reštu. Najmienš mieła Japonija, 30.000 čaławiek. U pałon dostałasia kala 12 prac. usich, značyć bolš jak koźny 10-ty čaławiek. Najbolš pałonnych dała Serbija i Černahoryja, hdzie koźny čačwierty sałdat byu u pałonie. U Aŭstriji byu u pałonie koźny piaty sałdat. Amal zusiom nia mieła pałonnych Japonija.

Ranionych sałdat było kala 21¹/₂ miljonaū; byū znača ranieny amal kožny treci ũčašnik sušwietnaj wajny. Najbolš ranionych mieła Francyja (50⁰/₀) i Niemieččyna (41⁰/₀), Aūsra-Wenhryja mieła 22⁰/₀ ranionych.

Niažywych było kala 11 miljonaū; bvū znača zabity amal kožny šosty sałdat. U Serbii i Čarnahoryi kožny druhi sałdat. Aūsryja mieła 10⁰/₀ niažywych. Francyja 21⁰/₀ i Italija 10⁰/₀. Skolki hora jošć u hetych ličbach!

(„Moravska Domovina“ č. 4. 26 I 24.)



Z žyćcia litoūskaha.

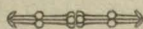
Padatak za ziamlu. Litoūski sojm pryniaū zakon ab žiamielnym padatku. Pawodle hetaha zakonu treba płacić ad 9 litaū (1 lit=¹/₁₀ dalara) da 1 lita s pałowaj za adzin hektar ziamli, zaležna ad taho, jakaja ziamla

Nowy plan ab Wilenščynie. A. Herbačėuski byūšy prafesar u Krakawie niadaūna ũ Koūni pračytaū lekcyju, u jakoj dakazwaū potrebu stwaryć z Wilenščyny asobnuju dziażawu pad dahladam Lihi Narodaū. Adnak prociū hetaha planu wyskazalisia blizu ũsie litoūskija partyi, dakazwajućy, što Wilnia pawinna być litoūskaj.

Anhielskaja pazyka dla Litwy. Anhlija niadaūna pazyčyła Litwie 5.000.000 dalaraū. Hetuju pazyčku Anhlija daje Litwie na pašyreńnie zahraničnaha handlu.

Štraf za školy. Niadaūna u Warnianach, Wilenskiej hub. Adbyūsia sud nad ks. prof. Kraūjalisam za litoūskija školy. Ks. Kraūjalis jošć staršynioj litoūskaha prašwietnaha t-wa ũ Wilenščynie „Rytas“. Wotža polskaja ũlada padała jaho ũ sud za toje, što bytcam mnohija litoūskija školy istnyjnć niasusim zhodna z polskimi zakonami. Ci heta zhoda z zakonami była, ci nie,—to my nia wiedaiem; wiedajem tolki toje, što ks. Kraūjalisa, nikatorych wučycialoū i natbaćkoū asudzili ũ Warnianach na štraf pa 100 miljonaū kožnaha.

Słowam, ciazka ũ nas pašyrać rodneyju ašwietul!



SA ŚWIETU.

Polšča.

Žjezd asadnikaū. Na prošlym tydni ũ Waršawie adbyūsia žjezd asadnikaū. Na žjeździe razhladalisia sprawy takija: uzmacawańnie prawa ũłasnašći asadnikaū na dadzienyja im kolonii i sprawy palityčnyja, ũ jakich pa-tanoūlena, što kožny asadnik i kožny asadnicki sajuz moža prytrymliwacca palityki, jakoj sam choča; aprača hetaha na žjeździe pryniaty ceły rad pastanoū dziela pašyreńnia polskaj kultury na biełaruskich i ukraińskich ziemiach.

Jak bačym asadniki nia dremiać, a ũsio ũzmacowywajuca na našych ziemiach.

Cikawa na žjeździe asadnikaū było i toje, što na im byū prysutny pasoł z „Wyzwolenia“ p. Kašćialkoūski, jakoha asadniki wybrali ũ rewizyjnuju komisiju. Z hetaha jasna widać, što „Wyzwolenie“ paddzierżywa e ũ nas polskaje asadnictwa.

Strymańnie druku marak. Ministar finansau p. Hrabski pastanawiū spynić drukawańnie papiarowych hrošy. Spynieńnie heta byłob mahčymym, kab nastupiła pastajannaja wartašć polskaj marki, a takža i cen na tawary. Biaz hetaj stałašći marki i cenaū ci nia prydziecca p. Ministru ũžnoū prystupić da drukawańnia marak.

Prociū ukraıncaū. Na prošlym tydni Lwoūskaja palicyja pieratrasła mnohich ukraińskich socyjalistyčnych dziejačaū, a mnohich aryštawa a. Try hazety, što wydawali ukraińskija socyjalisty, jak „Wpered“, „Ziemia i Wola“, „Nowa Kultura“ zakryty.

Rasieja.

Spohad s pryčyny śmierci Lenina. S pryčyny śmierci Lenina ũsie dziażawy wyrazili swoj spaħad, što takža zrabiu i Papiež.

Serca i mazhi Lenina nie pachawany razem z ciełam, a pakinuty i znachodziacca pad adumysłowym klošam u instytucie imieni Lenina.

Leninhrad. Pietrahradzki Sawiet pastanawiū Pietrahrad zwać Leninhrad.

Našlednik Lenina. Pasadu staršyni narodnych kamisaraū pa śmierci Lenina zaniaū Rykaū. Hety čaławiek daloka nie daros da Lenina, dyk niawiedama, jak jamu ũdasca sprawicca s Sawieckaj Rasiejaj.

Zwonkija hrošy. Na wiasnu sioletniaha hodu sajuznyja sawieckija dziażawy wypušćiac u abieh zwonkija hrošy; siarebranja: 1 rb., 50 kap., 20 k., 15 k. i 10 k. Pašla buduć wypušćany i załatyja hrošy.

Pryznańnie sawietaū. Jak wiedama Europa da apošniaha času dosyć kaprysna adnosiłasia da Sawietaū. Ciapier hety nastroj zmianiūsia na lepsaje. Užo sawieckaja dziażawy przyznała Anhlija i Italija. Zdajećca, što ũ skorym čacie heta samaje zrobiać i ũsie inšyja dziażawy Eūropy.

Čechasławakija.

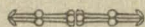
Adstaūka prezidenta senatu. Prezydent senatu senatar Karol Prašek padaūsia ũ adstaūku. Jak nastupnika na heta wysokaje miejsca hazety nazywajuć senatara Donat'a. Abodwa senatary naležać da čechasławackaj ziemiarnobnaj partyi.

Juhosławija.

Ahulny Sabor Prawasławunaj Cerkwy. Hazety pišuć, što prawadyry Serbskaj Prawasławunaj Cerkwy pastanawili sklikać sioleta da miesta Niša Sabor Prawasławunaj Cerkwy. Na Sabory majuć być pradstaūniki ad Prawasławunaj Cerkwy z usich staron.

Ameryka.

Śmierć Wilsona. U pačatku lutaha siol. h. pa-
mior Wilson Wilson byŭ prezidentam Zlučanych
Stanaŭ Ameryki padčas sušwietnaj wajny Słaŭny jon
z toho, što zaŭsiody stajaŭ za pakryŭdžanyja narody.
Niabošcyk byŭ duža wučony i pakinuŭ pa sabie
mnoha rozumnych kniżak. Śmierć hetaha wialikaha
čalawieka hłyboka adčuła nia tolki Ameryka, ale
i ŭwieś świet.



Z WILNI.

— **Hazeta „Zmahańnie“** začyniena. Akrużny
sud 29 studzienia siol. h. zatwirdziŭ kanfiskatu Nr 1
„Zmahańnia“ i začyniŭ hazetu da času sudowaha
pryhaworu.

— **Pasoł Jakawiuk u Koŭnie.** Hazety pawie-
damlajuć, što biełaruski pasoł Jakawiuk, „sudžany
polskim sudom na 4 hady, ciapier znachodzicca
ŭ Koŭni.

— **Amerykanskija biełarusy ab nas nie zaby-
wajucca.** Biełarusy z Ameryki ŭšciaż pomniać ab
ciażkim našym tut pałażeńni i jak mohuć, — pasabla-
juć. Da hetaha času pamahali biełaruskamu prytułku
ŭ Wilni i biełaruskim szkołam. Apošnim časam pa-
wiedamlajuć, što chutka pryšluć zapamohu adumysła-
wa na biełaruskija hazety.

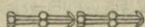
— **Pryznajucca sami.** „Dziennik Wil.“ piša, što
Wialejski pawietawy sta asta nia moža sprawicca sa
swaim pawietam, jaki niazwyčajna razahitawany bieł-
arusami, bałšawikami i wyzwalencami.

— **Polskija hości ŭ Biełaruskaj himnazii.** 4-ha
lutaha siol. h. adwiedali Biełaruskaju himnaziju: se-
natar Kryżanoŭski, pasły Wendziŭholski i Płaŭski,
mecenas W. Abramowič i redaktar Świechoŭski. Ho-
ści drabiazowa znajomilisia z himnazijaj i byli na
lekcyjach; dobraje wykładańnie i paradak u himnazii
zrabili na haścier duža dobraje ŭražańnie.

— **„Biełaruski student“** — miesiačnik za lista-
pad i śnieżań 1923 h. wyjšaŭ z druku u Prazie.

Z chroniki dawiedywajemosia, što 1) ŭ Prazie
pry sajuzie českaha ziemiarnobnaha studenstwa utwa-
ryŭsia kamitet dzieła arhanizawańnia Usiesławianska-
ha Sajuzu Ziemiarnobnaha Studenstwa. Ad studenskaje
arhanizacyi Biełaruskaha Sialanskaha Sajuzu pasany
ŭ Arhanizacyjny Kamitet pradstaŭnikami siabry J. Jer-
mačenka i P. Astapkiewič. J. Jermačenka na zbor-
cy pienuma Kamitetu wybrany ŭ prezidentum za pisara.

2) Siarod biełaruskaha i ukraïnskaha studenstwa
jość dumka, kab sioleta arhanizawać supolny žjezd
studenstwa biełaruskaha, litoŭskaha, łatyškaha, ukra-
ïnskaha, estonskaha i fïnskaha. Treba spadzieicca, što
dumka heta budzie ażyćcioŭlena, bo čujecca patreba
bliżejshaha parazumleńnia studenstwa het ch zacikaŭle-
nych u ŭzajemnym supracoinictwie narodaŭ.



Usiačyna.

Zbytak. Amerykanki za hod na pudru, krem
i na roznyja šmarawidly dzieła „charastwa“ swajej
twary wydajuć 750 milionaŭ dalaraŭ. Kali hetu sumu
padzialić na ŭsiech kabiet Zlučanych Stanaŭ Ameryki,
dyk wypadzie na kożnuju 15 dalaraŭ u hod.

* * *

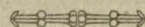
Nowaja wializarnaja harmata. Amerykanskija
hazety pišuć, što amerykanskija wajskowyja wučonyja
zbudawali nowuju wializarnuju harmatu, jakaja moža
wykidać naboju wahi 750 kilohramaŭ, a moža nieści
na 350 kilometraŭ.

* * *

Skolki żydoŭ na świecie? Na świecie ŭsiech ży-
doŭ da 16 milionaŭ. U Eŭropie żywie ich 11^{1/2} mil-
jonaŭ, u Amerycy 3^{1/2}, u Afrycy 4,3 tysiačy, u Azii
330 tysiač i ŭ Aŭstralii 13 tysiač. U Polšcy żywie ży-
doŭ najbołš, bo aź 5.100.000.

* * *

Nowy sposab proc ŭ bolu. U Anhlui wučonyja
lekary wykryli nowaje lekarstwa prociŭ bolu padčas
aperacyjaŭ. Kali chwory prymie hetaha lekarstwa, dyk
padčas aperacyi nia čuje nijakoha bolu i moža kuryć
papierosy i čytać hazety.



Naša pošta.

Ant. D u Šuryčach: Prysłanyja nam 750.000 m.
my atrymali Dziakujem.

Klučanowiču ŭ Pinsku: 1.000.000 m. i wierš
atrymali. Dziakujem. Wierš paprawiŭšy niekali źmie-
ścim. Duža pazadana, kab wy pisali ŭ „Krynica“ ab
žyćci swajej staronki.

Wincentu Dubickam: 300.000 m. atrymali.

Kaz. Hryniewiču ŭ Nowym Dwary: Wašu kare-
spandencyju źmieścim u čarodnym numary. Pišycie,
što ŭ was dziejecca.

St. Hrybu ŭ Syčaniatach: 1.500.000 m. atrymali.
Dziakujem.

H. Kłakoŭskamu ŭ N. Pahoście: „Krynica“ wam
pasyłajem. Pašyrajcie.

Pani Śantyr: 4.000.000 m. na „Krynica“ atry-
mali. Duža wam dziakujem. Adres źmianili i zamiast
u Nowy Dwor pasyłajem na was adres wilenski.

Taksama Žodzišnamu: Prysłanaje drukujem. Pro-
sim bołš.

Staramu Dziedu: Wašu pisulku z Dubatoŭki na-
drukujem u čarodnym numary.